

Κερκύρας Νεκτάριος: «Στη σημερινή εποχή της αθείας, οφείλουμε να διαφυλάξουμε την πίστη μας ως κόρη οφθαλμού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Παρασκευή, 11 Ιουλίου 2025, ημέρα ανάμνησης του θαύματος της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, δια του οποίου επικύρωσε τον Όρο της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, [κ. Νεκτάριος](#), λειτούργησε και ομίλησε στην ιστορική γυναικεία Ιερά Μονή της Αγίας Ευφημίας πλησίον των θερινών ανακτόρων, «Μον Ρεπό», στην αρχαιοπόλη της Κέρκυρας. Η εν λόγω Ιερά Μονή μαρτυρείται ήδη από τον 15ο αιώνα και πρόκειται για μία από τις αρχαιότερες μονές της Κέρκυρας. Σήμερα, στη Μονή διαβιεί η αδελφή Ολυμπιάδα, η οποία αγωνίζεται με κατά Θεόν ζήλο για την

ανακαίνιση και ανάδειξη της.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από το αποστολικό ανάγνωσμα της εορτής και συγκεκριμένα από την Β' Κορινθίου Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, συνδέοντάς την με την τιμωμένη Αγία. Η Αγία Ευφημία, επέδειξε αξιοσημείωτη καρτερία και υπομονή στο μαρτύριό της κατά τα χρόνια των διωγμών του Διοκλητιανού, όταν και αρνήθηκε να συμμετάσχει στις ειδωλολατρικές λατρευτικές τελετές που λάμβαναν χώρα στη Χαλκηδόνα με εντολή του αυτοκράτορα. Επέμεινε και ομολόγησε την αληθινή πίστη στο Χριστό. Έτσι, απέκτησε σπουδαία φήμη ενώ, μετά την κοίμησή της, σημειώνονταν σπουδαία θαύματα, ανταποκρινόμενη στα αιτήματα των πιστών που προσέτρεχαν στον τόπο όπου ευρίσκοντο τα λείψανά της, προκειμένου μέσω αυτών να στερεώσει την πίστη στις καρδιές των ανθρώπων.

Κατά αντίστοιχο τρόπο, ο Απόστολος Παύλος απευθυνόμενος στους Κορινθίους, τονίζει πως βρίσκεται δίπλα τους συνεργός στην πίστη στον αληθινό Θεό για να τους ενισχύει. Τούς καλεί να μην παραπλανώνται και να ενθουμούνται όλες τις ευεργεσίες που τούς έχει προσφέρει ο Θεός. Έτσι, η περικοπή που αναγιγνώσκεται

τη σημερινή ημέρα, σχετίζεται νοηματικά με το θαύμα της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας και την επικύρωση του Ορθόδοξου Όρου της Δ' Οικουμενικής Συνόδου περί του Χριστολογικού δόγματος. Σύμφωνα με αυτόν, ο Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, με τις δύο φύσεις, θεϊκή και ανθρώπινη, ενωμένες «άσυγχύτως, άτρέπτως, άδιαιρέτως, άχωρίστως».

Κατά τη διάρκεια της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, οι Άγιοι Πατέρες βρίσκονταν σε διαφωνία με τους αιρετικούς Μονοφυσίτες, οι οποίοι υποστήριζαν ότι η ανθρώπινη φύση του Χριστού είχε απορροφηθεί από τη θεϊκή φύση. Προκειμένου να λάβουν τις ορθές αποφάσεις περί των δογματικών αληθειών της πίστης μας, αποφάσισαν να ζητήσουν σημείο από το Θεό. Έτσι, τοποθέτησαν τα δύο κείμενα, των ορθοδόξων και των αιρετικών, στο στήθος του αλωβήτου λειψάνου της Αγίας Ευφημίας και σφράγισαν τον τάφο της. Όταν τον άνοιξαν και πάλι, η ορθόδοξη ομολογία βρέθηκε στο στήθος της Αγίας ενώ η αιρετική στα πόδια της. Αυτό θεωρήθηκε θεϊκή επιβεβαίωση περί της αλήθειας της Ορθοδόξου διδασκαλίας. Έτσι, όπως και ο Απόστολος Παύλος, η Αγία Ευφημία κατέστη και αυτή συνεργός στην πίστη των ανθρώπων και οδοδείκτης της Αλήθειας.

Την εποχή εκείνη των πρώτων χριστιανικών αιώνων, ο κόσμος επιζητούσε τον

στηριγμό του στους Αγίους της Εκκλησίας μας και εκδήλωνε έντονο ενδιαφέρον για τα ζητήματα της πίστewς, σε αντίθεση με τη σημερινή εποχή της αδιαφορίας. Δυστυχώς, η εποχή μας ειρωνεύεται και περιπαίζει τα πάντα. Όμως, όπως τόνισε συγκεκριμένα ο κ. Νεκτάριος, «στη σημερινή εποχή της αθείας, οφείλουμε να διαφυλάξουμε την πίστη μας ως κόρη οφθαλμού». Ειδικά οι αγαπώντες το Θεό, που βλέπουν το Χριστό ως Λυτρωτή, Σωτήρα και Ευεργέτη που έσωσε τον άνθρωπο από τη φθορά της αμαρτίας και του θανάτου και μάς χάρισε την ελπίδα της ζωής και της ανάστασης. Πρέπει να διατρανώσουμε αυτήν την πίστη, την οποία διετράνωσαν τόσο οι Άγιοι Πατέρες, όσο και η Αγία Ευφημία.

Επίσης, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τον προβληματισμό του καθώς αυτή η αδιαφορία της εποχής αφήνει το στίγμα της ακόμης και στα μοναστήρια, τα οποία τείνουν να αποδυναμώνονται και ενίοτε να σβήνουν καθώς μειώνονται οι κλίσεις για το μοναχισμό. Μάλιστα, σημείωσε ότι «ο μοναχισμός και τα μοναστήρια είναι ο πνεύμονας της εκκλησίας μας. Είναι οι μοναχοί και οι μοναχές που προσεύχονται και μάς παρακινούν και εμάς στην προσευχή». Βέβαια, το φαινόμενο αυτό της αδιαφορίας επεκτείνεται καθώς αντανακλά τη γενικότερη αδιαφορία του σύγχρονου ανθρώπου για τα πνευματικά ζητήματα, τη σωτηρία τη ψυχής του και

την αγιότητα, όντας απορροφημένος από τις μέριμνες της εποχής. Όμως, οι Άγιοι μάς υπενθυμίζουν ότι είτε μοναχοί, είτε οικογενειάρχες, ο σκοπός του ανθρώπου δεν είναι άλλος παρά ο εν Χριστώ ανακαινισμός του και η αγιότητα. Για αυτό όμως, απαιτείται ζώσα πίστη, αγάπη για το Θεό και φρόνημα ομολογίας κατά το παράδειγμα της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε χρόνια πολλά σε όλους και η χάρις του Θεού να σκεπάζει τη ζωή όλων, να μάς φωτίζει και να μάς ενισχύει σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς στους οποίους ζούμε.

